

- خیر

فرم بازرسی در عرض ۵ دقیقه پر شده، ممهور به مهر داروخانه و امضای بازرس گردیده و بازرس داروخانه را ترک می‌کند. بقیه گزینه‌ها به صورت روتین تیک زده می‌شود و خبری از بررسی قفسه‌ها انبار دارویی، یخچال، بخش ساخت داروهای ترکیبی و ... نیست.

گویا هدف از بازرسی صرفاً کنترل حضور یا عدم حضور مسؤؤل فنی در آن ۵ دقیقه است و وای به حال مسؤؤل فنی اگر از ۸ ساعت کاری فقط ۱۵ دقیقه بنا به هر دلیلی در داروخانه حضور نداشته باشد و نسخه‌پیچ بیچاره بنا به دستور صاحب داروخانه اقدام به نسخه‌پیچی کرده و از شانس بد بازرس نیز در همان ۱۵ دقیقه وارد داروخانه شده باشد. آن وقت است که مسؤؤل فنی چوب دو سر

✽ خانم دکتری از اراک که مایل به درج نامشان نبودند، در مورد مقاله «ارزشیابی داروخانه‌ها در سال ۱۳۸۶» که در شماره خرداد سال ۱۳۸۸ چاپ گردیده، چنین نوشته‌اند:

«... در مجله رازی شماره ۵ خرداد ۸۸، مطلبی به چاپ رسیده بود با عنوان ارزشیابی داروخانه‌ها در سال ۱۳۸۶، که خواندن آن آه از نهاد من برآورد و مرا بر آن داشت که درد دلی با این مجله داشته باشم، تا شاید این درد دل به گوش مقامات بالا که دست ما به آن‌ها نرسیده و ما را به حساب نمی‌آورند، برسد.

نکاتی چند در خصوص بازرسی از داروخانه‌ها در برخی استان‌ها

- بازرس وارد داروخانه می‌شود.
- مسؤؤل فنی حضور ندارد؟

نجس می‌شود. هم از مؤسس می‌خورد و هم از امور دارویی.

نکته جالب توجه آن است که سراغ دارم داروخانه‌ای را که ۳۶۰ روز از سال یک شیفت ۸ ساعته را مسؤول فنی حاضر ندارد، چرا که مسؤول فنی خانه و زندگی‌اش را به شهر دیگری منتقل کرده است و از شانس خوب آن مسؤول فنی بازرسی فقط در روزهایی از سال صورت می‌گیرد که مسؤول فنی به داروخانه آمده است. جل الخالق! بعضی‌ها چقدر خوش شانس هستند. اگر من به جای این داروساز محترم بودم در کلیه حساب‌های قرض‌الحسنه بانک‌ها حساب باز می‌کردم، البته اگر پارتنی‌ام در بانک‌ها به اندازه پارتنی‌ام در امور دارویی کلفت بود. حال خدا نکند که بازرسان محترم به خاطر شنیدن حرف حق که البته تلخ است با یک داروسازی که کله‌اش بوی قرمه سبزی می‌دهد و زبان انتقادش دراز است، چپ بیفتند. شروع می‌کنند به چوب زدن زاغ آن بیچاره و جاسوس برایش می‌گذارند تا بفهمند که کی داروخانه را ترک می‌کند و درست سر بزنگاه، همراه با سبد خرید خانه، دست بچه در دست و فرم بازرسی به دست سر می‌رسند و از همان فرم‌های ۵ دقیقه‌ای پر می‌کنند و بعدش هم جریان ارزشیابی و الی آخر.

نکته‌ای که بسیار ذهن مرا به خود مشغول کرده این است که می‌بینم برخی بازرسان محترم دقیقاً در ساعاتی از روز بازرسی انجام می‌دهند که خود مسؤولیت فنی داروخانه، شرکت پخش دارویی و ... را به عهده دارند و بدون معرفی مسؤول فنی جایگزین اقدام به ترک محل کار می‌کنند. چگونه است که من داروساز غیرشاغل در امور دارویی باید در کلیه ساعات قید شده در پروانه در محل کارم حضور داشته باشم ولی این قانون شامل حال بازرسان امور دارویی نمی‌گردد.

ذهن من این روزها خیلی مشغول است اما نکته دیگری که گوشه دیگری از ذهن مرا مشغول کرده این است که بازرسی از داروخانه‌های شهرهای اطراف در شیفت صبح انجام می‌گردد و بازرسی‌های مرکز استان در شیفت عصر، که البته بعد از مدتی تفحص و صحبت با شاغلان امور دارویی متوجه دلیل این موضوع شدم. اگر بازرس در شیفت صبح به بازرسی داروخانه‌های اطراف برود، برایش حق مأموریت در نظر می‌گیرند ولی اگر به بازرسی داروخانه‌های مرکز استان برود، پشیزی عایدش نمی‌شود.

حال بازرسی در شیفت عصر و شب مشمول پرداخت اضافه کار می‌گردد و بهتر است در مرکز استان بازرسی انجام گردد. خدا را شکر نمودیم و علت این موضوع را نیز کشف کردیم.

از هم‌شهریان محترم می‌شنویم که چطور است که داروخانه فلان آقا یا خانم دکتر هیچ وقت دکتر داروساز ندارند؟ جواب: چون آن‌ها خودشان شاغل در امور دارویی هستند و ریش و قیچی دست خودشان است. هر وقت عشقشان بکشد به داروخانه می‌روند چرا که همکار خودشان با هماهنگی قبلی به بازرسی آن‌ها می‌رود.

حال سؤال این است که آیا نحوه بازرسی، بازرسان محترم نیز مورد ارزشیابی قرار می‌گیرد یا ارزشیابی صرفاً شامل حضور یا عدم حضور مسؤول فنی در دقایق انجام بازرسی است.

بگذریم از سایر مصیبت‌های داروسازان که نه جرأت مسافرت رفتن دارند، نه مرخصی ساعتی گرفتن و نه مرخصی استعلاجی چرا که ممکن است در آن زمان داروساز جایگزین پیدا نکنند و به انواع استرس‌های روحی و روانی مبتلا گردند. درد دل بسیار است ...»